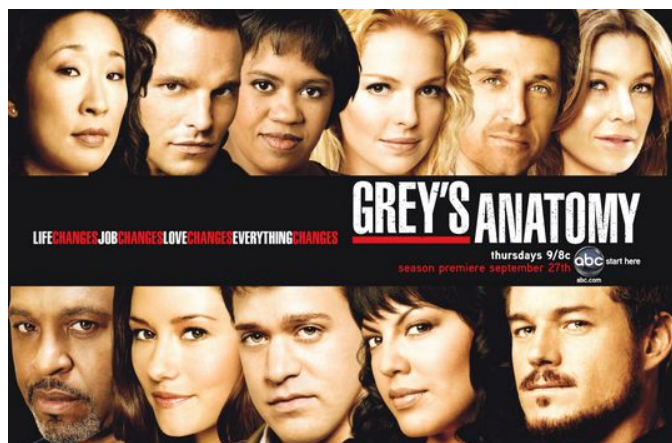

Omul nu este doar un animal povestitor, ci și unul care trăiește și își definește identitatea prin povești. Din acest motiv, există o preocupare vie și constantă pentru controlul naratiunilor contemporane. Ca să citez un prieten mult mai inteligent decât mine: “cine controlează contextul narativ, controlează lumea.” Și nu mă refer aici la vreun fel de cenzură impusă romanelor, mai ales că ele oricum merg în direcția care trebuie, ci în special la produsele de televiziune, cinematografie și muzică. Argumentele pentru această teză se pot găsi cu ușurință în autori precum Alasdair MacIntyre, dar aici aș vrea doar să mă opresc asupra unei ilustrări la zi a acestei teorii.

În SUA are loc o întreagă dispută legată de introducerea asigurărilor obligatorii de sănătate, faimoasa Obamacare. Conștienți încă de pe vremea lui Eddie Bernays că lupta se va da pe tărâmul relațiilor publice, reprezentanții statului California au angajat gigantul Ogilvy să se ocupe de cosmetizarea și promovarea acestei legi socialiste. Iar profesioniștii marketingului și publicității au propus de la bun început introducerea de referințe pozitive în poveștile contemporane. În termeni mai omenesci, asta înseamnă că seriile și show-uri de televiziune cu audiența relevantă (majoritatea rulează și la noi, deci peste tot) ca “Anatomia lui Grey”, “Modern Family”, “Dr Oz”, etc., vor fi scrise dintr-o perspectivă favorabilă Obamacare. După cum se poate vedea din lista mesajele sunt declinate pentru toate categoriile sociale. Campania nu se va opri aici iar oficialii guvernamentali speră să convingă stațiile de televiziune să realizeze reality show-uri în care să prezinte, de pildă, situația nefericită a familiilor care nu au asigurare medicală obligatorie.

Nu este prima ispravă de acest gen, și cred că putem vedea aici mai mult decât o dezvăluire întâmplătoare într-o campanie politică. Marile redute în batalia ideologică au fost deja atacate și cucerite prin Hollywood și MTV, iar contextul în care se poartă dezbaterile este colorat exclusiv în tuse progresiviste. Ca să dau câteva exemple inspirate de propagandă din filme, cine se mă îndoieste astăzi de existența extraterestrilor după succese precum “ET”, “Întâlnire de gradul trei” sau “Ziua independenței”? După atâtea westernuri mai mult sau puțin revizioniste cine poate crede că Vestul Salvatic era altceva decât un paradis al pistolarilor nelegiuiți? Lista poate

continua mult si bine. Chiar si un serial aparent incorect politic precum “Mad Men” reprezinta in buna masura o pledoarie pentru decadenta, perfect congruenta cu spiritul vremurilor, in acelasi timp in care mitraliaza vremurile [fara reglementari statale](#) .

Ce trece de ciurul propagandistic al scolii publice e musai sa pice in plasa videodromului si a spindocitorilor platiti cu ora.

“Manipularea constienta si inteligenta a opiniilor si obiceiurilor organizate ale maselor reprezinta un element important intr-o societate democratica. Cei care manipuleaza acest mecanism nevazut al societatii formeaza un guvern invizibil care constituie adevarata putere conducatoare a tarii noastre” (Edward Bernays, Propaganda 1928).{jcomments on}